

JOANNA WOJCIECHOWICZ

**Obowiązek zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego
w związku z podjęciem pracy zarobkowej w orzecznictwie
sądów powszechnych i Sądu Najwyższego**

Streszczenie

Opracowanie stanowi analizę problemu zwrotu zasiłku chorobowego w przypadku podjęcia przez ubezpieczonego pracy zarobkowej w trakcie niezdolności do pracy spowodowanej chorobą. Kanwą dla tak określonego celu jest niejednolite orzecznictwo Sądu Najwyższego. W większości zapadłych wyroków SN stoi na stanowisku, że brak pouczenia o przesłankach utraty prawa do zasiłku chorobowego, wynikających z art. 17 ust. 1 Ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, powinien skutkować odstąpieniem od żądania zwrotu nienależnego zasiłku. Pojawia się jednak także odmienne stanowisko, w myśl którego brak pouczenia nie jest wystarczającą podstawą do stwierdzenia, że ubezpieczonego nie obciąża obowiązek zwrotu. W tych orzeczeniach SN podkreśla wagę zachowania ubezpieczonego. Przedkładanie zwolnień lekarskich i świadczenie w tych samych okresach pracy zarobkowej jest równoznaczne z wprowadzaniem organu rentowego w błąd co do okoliczności warunkujących powstanie prawa do zasiłku chorobowego. Rozbieżności w orzecznictwie SN mają wpływ na wyroki wydawane przez sądy powszechne, co skutkuje odmiennymi rozstrzygnięciami w sprawach o tożsamym stanie faktycznym. Niejednolite orzecznictwo sądów powszechnych ma bezpośredni wpływ na sytuację świadczeniobiorców. Mimo jednakowego stanu faktycznego niektórzy ubezpieczeni muszą zwrócić zasiłek, inni zaś zwolnieni są z tego obowiązku. Dochodzi zatem do wtórnej nierówności ubezpieczonych stanowiących grupę podmiotów podobnych, co z kolei jest niezgodne z wyrażoną w art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej zasadą równości.

Słowa kluczowe: praca zarobkowa – zasiłek chorobowy – świadczenie nienależne – świadczenie nienależnie pobrane